

UN «DIXIT DOMINUS» IMPACTANT

El Cor Lieder Càmera va demostrar, al Kursaal, el perquè és, avui dia, un dels millors cors catalans. Correcció a la primera part i brillantor amb «Dixit Dominus»

MÚSICA CRÍTICA

Oriol Pérez
 CRÍTIC I MUSICÒLEG

COR LIEDER CÀMERA I ORQUESTRA BARROCA CATALANA

► Direcció: Manel Valdivieso i Santi Aubert. Obres de Purcell i Händel. **DIÀ:** 21 de febrer. Toc de Música Clàssica. Teatre Kursaal, Manresa

■ Una quantitat de públic no gens menyspreable va aplegar-se dissabte, al teatre Kursaal, per escoltar el segon dels quatre concerts del Toc de Clàssica. Després de l'arrencada simfònica amb l'OBC, to-

mateix Purcell, i una de segona marcada per la lectura intencionada, atenta i fulgurant del brillant *Dixit Dominus*, una de les obres més reeixides del Händel jove.

El Cor Lieder Càmera, com calia preveure, va demostrar el perquè és, ara per ara, un dels millors cors catalans. A banda d'alguns desajustaments estilístics (que s'haurien so-

Una imatge del concert de dissabte amb el Cor Lieder Càmera i l'Orquestra Barroca Catalana. (2009-02-21)

amb un control tímbric i del volum sonor), la seva fermesa i convicció interpretativa van, senzillament, brillar. L'Orquestra Barroca Catalana, liderada per Santi Aubert, va saber jugar el seu paper d'acompanyament i, de vegades, aquest rol la va portar a moments de distensió. Una distensió que, en absolut, no vam trobar en la lectura que va fer d'un dels *Concerto Grosso de l'Opus 6* de Händel.

El veritablement impactant va arribar amb un *Dixit*

Dominus en què Valdivieso va jugar més la carta de la teatralitat i brillantor que no la de la retòrica del missatge religiós. Amb la intervenció d'un destacat conjunt de solistes, alguns dels moviments van portar-nos moments realment esplèndids. Amb una fuga final portada a un ritme trepidant es va cloure un concert que precedeix la sempre benvinguda nova visita del Quartet Casals. Jo, de vostès, ja reservaria les entrades.